

salen nu, sidder og drømmer om, at den her eftermiddag snart er overstået.

Men jeg vil så sige, at hele spørgsmålet om det forløb igen rejser det spørgsmål om, hvorfor Danmarks Radio ikke vil forholde sig en lille smule kritisk til sig selv. Nu er det jo sådan, at begrebet en uvildig undersøgelse efterhånden rider det politiske liv som en mare. Lige så snart der er sket et eller andet, skal man have en uvildig undersøgelse. Sagen er vel egentlig den, at en regering altid foretager undersøgelser af sin egen praksis. Det har man embedsmænd og ministre til, der sidder og gennemgår, om det nu også var rigtigt.

Jeg kan huske, at da jeg i sin tid var journalist på Jyllands-Posten, var det sådan, at vi havde et dagligt redaktionsmøde, hvor vi sad og sagde til hinanden: Hvad gjorde vi fejl? Det er da egentlig mærkeligt, at Danmarks Radio som redaktionelt medie skulle være hævet over sådan en daglig selvransagelse, hvor man siger: Hvordan kan vi gøre det bedre?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er præcis det ærinde, jeg har forsøgt at bringe videre i mine udtalelser i Berlingske Tidende den 25. januar, nemlig at når der nu er viderebragt faktuelte forkerte oplysninger, var det så ikke en god idé med noget selvkritik? Det er så mænd det, hele den her sag drejer sig om, og som den samlede venstrefløj inklusive Socialdemokraterne har hidset sig så voldsomt op over med påstande om, at jeg som statsminister eller regeringens ministre i det hele taget skulle være afskåret fra at påpege forkerte oplysninger.

Det er altså tankevækkende, at det virkelig er venstrefløjens position, at der skal ske indskrænkninger i ytringsfriheden for regeringens ministre. Jeg mener, vi har både ret og pligt til at påpege, når der bliver videregivet forkerte oplysninger.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Så er det hr. Frank Aaen som medspørger.

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare sige, at jeg ikke har deltaget i den diskussion om, hvad regeringen må og ikke må i den her sag. Jeg har bedt den om at forklare sig. Det er noget andet.

Jeg vil sige – nu hvor der hele tiden bliver sagt, at det er Frank Aaen-filmen, og det er jo meget muntert – at hvis jeg skulle have medvirket med materiale til den film, jeg tror ikke, jeg

kan se det i filmen, er det med noget så farligt som svar fra regeringens ministre, som er blevet lagt åbent frem på Folketingets hjemmeside. Det er sådan set det. Men det kan man selvfølgelig også godt kritisere. Det er jeg med på.

Grunden til, at jeg tog ordet, var i virkeligheden, fordi statsministeren nu henviste til danske soldater. Er vi ikke enige om, at de danske soldater ikke var i fangelejren i Kandahar og derfor selvfølgelig ikke kan sige, om der foregik fangemishandlinger eller ikke foregik fangemishandlinger?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg henviser til, er, at oplysninger fra regeringens side om, at der har fundet fangeoverdragelser eller overdragelse af tilbageholdte sted to gange, er baseret på de indberetninger, som vi har fået fra de soldater, der opererede i felten på det tidspunkt.

Og der er det, jeg er nødt til at gentage: Regeringen har videregivet de oplysninger, vi har fået fra de danske soldater, der opererede i felten. Hvis nogen sætter spørgsmålstegn ved de oplysninger, kritiserer de oplysninger, er det udtryk for mistillid til soldaterne, fordi det er baseret på deres oplysninger. Og hvilket motiv skulle de dog have til at lyve? Hvilket motiv skulle de have til at give forkerte oplysninger? Man kan sige, at de faktisk var sendt derud for at løse en opgave, herunder også at tage nogle til fange, hvis der var baggrund for det, og de oplyser så, at det er sket to gange.

Den oplysning giver vi videre til Folketinget, og enhver form for kritik af det er i virkeligheden mistillid til de danske soldater.

Kl. 15.50

Frank Aaen (EL):

Jeg har ikke på noget tidspunkt udtrykt mistillid til de danske soldater. Jeg har bare fremdraget det helt indlysende, at de danske soldater ikke var inde i fangelejren og derfor ikke kunne bevilde, at der ikke er sket mishandlinger i fangelejren. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at sådan er det.

Og hvad er der så tilbage af regeringens undersøgelse af mishandling? Det er, at man har spurgt amerikanerne, om de har mishandlet de 31 fanger i Kandahar, og der svarer amerikanerne: Nej, det har vi ikke. Så hele regeringens undersøgelse baserer sig på, at amerikanerne har sagt, at de ikke har mishandlet de 31.